

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 585/2026
27.05.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Јасмине Васовић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Деска Урошевића, због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 2. у вези става 1. тачка 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Милене Пантовић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Куршумлији К бр 62/2024 од 16.10.2025. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 бр 58/2026 од 18.03.2026. године, у седници већа одржаној дана 27. маја 2026. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Деска Урошевића – адвоката Милене Пантовић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Куршумлији К бр 62/2024 од 16.10.2025. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 бр 58/2026 од 18.03.2026. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Куршумлији К бр 62/2024 од 16.10.2025. године окривљени Деско Урошевић оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 2. у вези става 1. тачка 1. КЗ, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од четири године и седам месеци.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће суд одлучити накнадно посебним решењем, те да оштећеном АА на име имовинскоправног захтева плати износ од 698.985,52 динара, док је за преостали део у динарској противвредности од 1.500 еура суд упутио оштећеног на парнични поступак.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 бр 58/2026 од 18.03.2026. године, одбијене су као неосноване жалбе браниоца окривљеног Деска Урошевића и пуномоћника оштећеног АА, а пресуда Основног суда у Куршумлији К бр 62/2024 од 16.10.2025. године, потврђена. Истовремено је одређено да трошкови поступка настали пред Апелационим судом у Нишу падају на терет окривљеног.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Деска Урошевића – адвокат Милена Пантовић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд преиначи побијане пресуде, тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе, или да побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљених Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцена навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче да се правноснажна пресуда заснива на доказима на којима се према одредбама ЗКП не може заснивати – на потврдама о привремено одузетим предметима од окривљеног и потврди о привремено враћеним предметима оштећеном, на радњи препознавања окривљеног од стране оштећеног која није спроведена сагласно одредбама Законика о кривичном поступку, те на форензичком извештају, који је према ставу браниоца незаконит јер је полиција одузела обућу од окривљеног у тренутку када је имао својство осумњиченог, а да при томе није био поучен о својим правима, те на изјави о признању окривљеног коју је окривљени дао без присуства адвоката.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховни суд није прихватио као основане, из следећих разлога:

Из списка предмета утврђује се да су овлашћена службена лица МУП- РС, ПУ Прокупље, ПС Куршумлија дана 23.01.2024. године извршила увиђај поводом обавештења да је оштећени АА непосредно пре пријављивања догађаја у својој кући затекао НН лице, које је пре уласка обило улазна врата, те које је, када је угледало оштећеног, побегло, о ком догађају је обавештен Основни јавни тужилац у Куршумлији, те који је вршење увиђаја поверио полицији, као и да су увиђајем на лицу места, према записнику о увиђају, на паркету уочени трагови обуће који су изоловани са лица места, а лице места форензички обрађено, о чему је сачињена форензичка документација.

Из извештаја о форензичком прегледу лица места од 27.01.2024. године, утврђује се да је у конкретном случају поступљено по захтеву криминалистичког инспектора ПС Куршумлија, те да је у циљу расветљавања кривичног дела тешка крађа на штету оштећеног АА од окривљеног Деска Урошевића фиксиран траг у виду неспорног отиска обуће коју је имао на себи у Полицијској станици Куршумлија када је обављен разговор на околности извршења кривичног дела.

Дакле, из свега наведеног произилази да се у конкретном случају ради у суштини о увиђају лица места, који је обављен у свему у складу са чланом 33. и 136. ЗКП, о чему је сачињен форензички извештај, па су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног – да је форензички извештај сачињен супротно одредбама Законика о кривичном поступку, оцењени неоснованим.

Неосновани су и наводи захтева за заштиту законитости браниоца којима се указује да потврде о привремено одузетим предметима од окривљеног и о привремено враћеним предметима оштећеном представљају незаконите доказе, имајући у виду да су обе потврде, које су сачињене 23.01.2024. године, потписане од стране окривљеног и оштећеног, без примедби.

Неосновано се истим захтевом указује и да је „препознавање окривљеног од стране оштећеног спроведено супротно одредбама Законика о кривичном поступку“, обзиром да из списка предмета произилази да ова доказна радња није ни предузета, већ да је окривљени као учинилац кривичног дела идентификован у складу са одредбом члана 286. став 2. ЗКП.

Најзад, ни саслушање окривљеног, које је у предистражном поступку обављено од стране полиције, без присуства браниоца, није незаконит доказ, обзиром да на овом доказу правноснажна пресуда није заснована, јер овај доказ није ни изведен на главном претресу.

Из наведених разлога, налазећи да су нижестепене пресуде засноване у свему на законитим доказима, изведеним сагласно одредбама Законика о кривичном поступку, Врховни суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног одбио као неоснован.

Како у осталом делу захтева бранилац окривљеног полемиче са оценом исказа оштећеног и сведока и указује на повреду члана 395. ЗКП, истицањем да суд у току поступка није одлучио о предлогу одбране да се као претходно питање утврди да ли су објекти имали дозволу за постављање камера и да ли су снимци са истих изузети уз наредбу суда или тужилаштва, а што све не представља дозвољене разлоге за подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца у смислу члана 485. став 4. ЗКП, то се Врховни суд у разматрање ових навода није ни упуштао.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић